

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De terræmotū Antiochiæ regnante Tiberio. Caput XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Antiochiae dicitur, vitam valde inopem & austera trāse
gerat: cuius temporibus nihil in statu ecclesie nouatū fuit.

De terræmotu Antiochiae regnante Tiberio.

Caput XVII.

ANtiochiae postro, & Daphnæ, quæ est illi finitima, ad tertium annum imperij Tiberij Cæsaris tam ingens terræmotus in ipsa meridie extitit, vt Daphne tota, eius vi & impetu concideret, & Antiochiae ædificia tam publica, quam priuata ad terrâ vsque disrumperent illa quidem, sed non ita tamen, vti ad solum ruerent. Acciderunt præterea tum Antiochiae, tum Constantinopoli alia nonnulla, quæ longum sermonem requiriunt: quæ quidem certe utræque urbem grauiter exagitarunt, & in maximas turbas coniecerunt: atque vt ex diuino quodam zelo ortæ sunt, sic exitum habuere planè admirabilem, de quibus deinceps verba facturus sum:

Detumultu qui proper scelerum Anatolium

siebat. Cap. XVIII

ANatolius quidam, vir primum quidem plebeius & mollis, postea vero ad magistratus & alia munera obvunda subdolè, nescio quo modo, arrepsit, & Antiochiae ætatem traduxit. Quo in loco res, quas habebat in manibus, sedulo executus est. Vnde cum Gregorio eius urbis antistite maximam conflauit familiaritatē: persæpeq; illū adiit, partim gratia de negotijs suis colloquēdi; partim vt maiorem autoritatem ex crebra eius consuetudine sibi conciliaret. Iste Anatolius hostias simulachris immolasse forte deprehensus est: qui cum vocaretur in questionem, homo impius, præstigiator, & infinitis iniuolutus sceleribus repertus fuit. Et tamē parū aberat, quin & ipse, & sui oēs (habuit nāq; alios sui similes, qui idolis ita de sacrificiis manifestò tenebātur) liberi dimissi fuissent, nisi populus excitato tumultu, omnia turbis ita miscuisset;

Qq 2 vt cō-